

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א'תרלט

ערב שבת קודש פ' וירא, ט"ז מ"ח ה'תשפ"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ה שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"ג שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

מרת ליליאן עלי'ה בת אסתר שתחי' דואק

ליום הולדתה, ביום י"ט מ"ח

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י בעלה

הו"ח ר' רחמים הכהן בן מרגרט שיחי' דואק

ומשפחתם שיחיו

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

דבר מלכות

עכשיו צריכים רק לקבל פני משיח / משיחת ש"פ וירא ה'תשנ"ב

זמן הגאולה

העובדה שאינו רואה - אינו משנה המציאות / פרשת השבוע באור הגאולה

המעשה הוא העיקר

שלא ישאר יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי" / הוראות למעשה בפועל

ניצוצות של משיח

משיח יאמר וכולם יקשיבו / קטעים קצרים ופתגמים בעיני גאולה

כתב יד קודש

הנשיא בדורו / שני צילומים מהגהות הרבי לשיחת ש"פ וירא ה'תשמ"ז

ב"ה

א.ש.מ.ה. למוצאי שבת, יצא עם שחר שבת

א. היינט, ביז חשו, איז דער יום
הולדת פון דעם רבי'ן (מהרש"ב) נ"ע.
בלשון פון צמח צדק (דער נשיא דבורו)
בעלת קריאת שם בעל יום־הולדתו, גולד
כי חשון תרכ"א, שיש כזה שני כפיו, גולד
שווארצ רמז לכתרא עילאה'.

יש לומר דעם באור השיבות ביניהם
(פון דעם בעל יום הולדת מיט זמן
הולדתו):

כללות התורה איז פארבונדן מיטן קור האמצעי, המכריז מן הקצה אל הקצה, וואס איז עולה עד (בנימיות) הכתר און נמשך איז ספירת המלכות, ביי למטה מטה. ובאותיות פשוטות: תורה איז החכמתו ורצונו של הקב"ה (וואס רצו העליון ביה מכוונה ונקרא כפי חכמי האמת בשם כתר עליון), און מן די היכע דרגא איז, תורה ירדה ממקום כבודה שהיא רצונו וחכמתו יתברך ואי.

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': 960-0667 (03) • פקס: 960-7219 (03)

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

Handwritten notes:

1. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

2. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

3. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

4. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

5. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

6. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

7. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

8. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

9. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

10. $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

הנשיא בדורו

לקראת כ"ף חשון שיחול בשבוע הקרוב – יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע (בשנת ה'תרכ"א), מובאים בזה ב' צילומים נדירים מההגהה הראשונה (מוקטן) וההשניה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ וירא, כ"ף מרחשון ה'תשמ"ז

בס"ד. משיחות ש"פ וירא. כ"ף מרחשון ת'תשמ"ז

א. היינט, כ"ף חשון. איז דער יום הולדת טון דעם רבי'ן (מהורש"ב) נ"ע. ובלשון טון צמח צדק (דער נשיא אגודת ישראל) בעת קריאת שם בעל יום הולדתו: "נולד כ' חשון תרכ"א. שיש פה שני כמ"ן. שחא רומז לכתרא קילאה"ן.

צדק

(נדפסה בלקו"ש חכ"ה עמוד 312)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

צילום א':

על מה שכתבו: "דער נשיא פון יענעם דור", כתב כ"ק אד"ש מה"מ: **מבהיל**, ושינה ל: "דער נשיא בדורו".

צילום ב' (בעמוד הבא):

כ"ק אד"ש מה"מ תיקן את "בעל יום הולדת" ל"בעל יום ההולדת" וכתב בצד: כשכותבים בעל יום "הולדת" – פי' סתם, הנולד ברה"ה, ביום ב' בשנה וכו' וראה בנוסח **דלכתב"ד** [=לוח כולל חב"ד].

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

עכשיו צריכים רק לקבל פני משיח

בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממשי! • וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשותקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב - מוגה

כמארז"ל⁵ שתינוקות של בית רבן נקראים "משיחי". ויש לומר, שבחי' היחידה, ניצוץ משיח, היא בהתגלות יותר אצל תינוקות, כיון שהכחות הפנימיים אינם בהתגלות כ"כ (ולכן הכרתם באלקות היא בעצמותו ית', כנ"ל*).

וענין זה נעשה בפועל ובגלוי עי"ז שכאו"א מישראל ממלא את שליחותו של הקב"ה כמרומז גם בתיבת "שליח" בתוספת יו"ד, שרומז על עשר כחות הנפש שבהם נעשית עבודת השליחות, בגימטריא "משיח" – לגלות את הניצוץ משיח שבו, בחי' היחידה, שתתגלה ותחדור בגופו הגשמי ובעניניו הגשמיים שבחלקו בעולם, ועד שבצירוף כל הניצוצות דמשיח שבכל ישראל, מתגלה ובא

א. [.] ע"פ האמור לעיל* שהמציאות ד"וירא אליו ה" קיימת תמיד אצל כאו"א מישראל, וצריכים רק לפעול, שמציאות זו תהי' בהתגלות – יש לומר שכן הוא גם בנוגע להשלימות ד"וירא אליו ה" שבגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו:

ידוע שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח¹, בחי' היחידה, שהיא ניצוץ מבחי' היחידה הכללית שהיא נשמת משיח², שלכן נקרא כאו"א מישראל בשם "כוכב"³, שמו של משיח, עליו נאמר "דרך כוכב מיעקב"⁴. ומודגש ביותר אצל קטנים מישראל –

(1) מאור עינים ס"פ פנחס.

(2) רמ"ז לזח"ב מ, ב. ולזח"ג רס, ב. ועוד.

(3) ראה ירושלמי מע"ש פ"ד ה"ו.

(4) בלק כד, יז. וראה ירושלמי תענית פ"ד ה"ה.

(5) שבת קיט, ב.

(6) ראה לקו"ש חכ"ט ע' 358 ואילך. ועוד.

(* ס"ז בהשיחה (ה'התועדויות' שם ע' 270).

(* ס"ז בהשיחה (ה'התועדויות' תשנ"ב ח"א ע' 271).

המשיח הכללי, משיח צדקנו, שאז יהי גילוי אלקות בישראל ("ירא אליו ה") ובעולם בתכלית השלימות.

ובענין זה הוא עיקר הלימוד וההוראה מפרשת וירא – שכאז"א מישראל צריך להשתוקק ביותר להגילוי ד"ורא אליו ה" בגאולה האמיתית והשלימה, ולעשות כל התלוי בו להיות ראוי לכך, ע"ז שכל פעולה ופעולה שלו נעשית באופן המתאים להמעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה.

ב. ובזה ניתוסף עילוי מיוחד בדורות האחרונים – שנתגלתה סגולתו המיוחדת של כ"ף מרחשון (שמתברך משבת פרשת וירא ח"י מרחשון) בהולדת אדנ"ע ביום זה (בשנת כתר"א⁷), שבו "מזלו גובר"⁸:

מעניני העיקריים של אדנ"ע – כפי שראו כבר בקטנותו, כמארז"ל "בוצין בוצין מקטפי ידיע", ועאכר"כ לאחר שנתגדל ועד שנתמנה לנשיא בישראל⁹ – ההשתדלות המיוחדת בהענין ד"ורא אליו ה" (לא רק בנוגע לעצמו¹⁰, אלא גם) אצל כאז"א מישראל, כמודגש בהחידוש שלו ביסוד ישיבת תומכי תמימים¹¹, ישיבה¹² שלומדים בה "תורה

(7) שיש בזה שני כפי"ן, שהוא רומז לכתרא עלאה (קונטרס "חנוך לנער" ע' 8).

(8) ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח, ובקה"ע שם.

(9) לאחר הסתלקות אביו, אדמו"ר מהר"ש ב"ג תשרי תרמ"ג* – שבשנה זו התחילה שנת המאה ועשר להתחלת נשיאותו.

(10) כמודגש גם בפתגמו הידוע שכאשר יושב בחדרו ולומד "לקוטי תורה" אזי "ידעתי הויתני" (ראה סה"ש הש"ת ע' 26. תש"ג ע' 85).

(11) להעיר מהשייכות ד"תמים" למצות מילה – כמ"ש "התהלך לפני והי' תמים" ע"י המילה (לך לך יז, א ובפרש"י).

(12) מלשון "יושב ועוסק בתורה", היינו, שהעסק בתורה גם בפנימיות התורה הוא באופן של התיישבות.

(* ולהעיר שהאמור הראשון שאמר ברבים (בליכ"י דחג הסוכות תרמ"ג) הוא ד"ה כתר יתנו לך (קונטרס "חנוך לנער" ע' 11).

הנגלית ותורת החסידות תמימה¹³, ובאופן שלימוד תורת החסידות הוא "בעיון הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד הסוגיות בגליא שבתורה¹⁴, ש"החסידות יבינו כמו שמבינים ענין בנגלה¹⁵ – שע"ז נעשה (מעין ודוגמת) הענין ד"ורא אליו ה", שעניני אלקות המתבארים בתורת החסידות¹⁶ ("דע את אלקי אביך"¹⁷) באים בראיית עיני השכל.

ועוד והוא העיקר – שזוהי ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו¹⁸, שאז יהי לימוד פנימיות התורה (ידיעת אלקות) בתכלית השלימות, כמ"ש¹⁹ "ישקני מנשיקות פיהו", "שיהי' הדיבור עמנו פה אל פה"²⁰, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"²¹, "מאתי" ממש, ולימודה יהי' באופן ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי"²², ויתירה מזה, באופן של ראי', "ירא אליו ה", "והיו עיניך רואות את מוריד", בראי' חושית.

וגם ענין זה מודגש בפעולתו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים – כמבואר בשיחתו הידועה²³ בענין "כל היוצא למלחמת בית דוד", שתלמידי תומכי תמימים הם

(13) שיחת ליל שמח"ת תרנ"ט – "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.

(14) שם ע' כג.

(15) שם ע' כד.

(16) ובפרט במאמרי החסידות שלו, שבהם בולט ומורגש ביותר הרחבת הביאור בהבנה והשגה, ועד שנקרא ע"י חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורת החסידות" (לקו"ד ח"ב קצו, א. וראה גם ספר-השיחות תנש"א ח"א ע' 117-18).

(17) דה"א כ"ח, ט. וראה תניא קו"א קנו, ב. ועוד.

(18) ראה אגה"ק דהבעש"ט הידועה – כש"ט בתחלתו. ובכ"מ.

(19) ש"ה ש"א, ב ובפרש"י.

(20) צרור המור עה"פ.

(21) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(22) ירמ'י לא, לג.

(23) שיחת שמח"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפז, ב ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.

"מלחמת בית דוד" בימינו אלו

הסוג ד"אשר חרפו עקבות משיחך" אינם "אויבך ה" – אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "אָט אָט קומט משיח", מכיון ששומעים כבר את פעמי "עקבות משיחך"!!!

זוהי איפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו – לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת – ע"י הפצת המעיינות חוצה, היינו, שיוצא מד' אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"לויבאוויטש"... והולך למקום ה"חוצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ושם מפיע את מעיינות החסידות!

(משיחת כ"ף מרחשון ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

כבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו

. . ועוד ועיקר – שכבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו בכל זה ("ס'ניטא קיין צייט צו רעדן"), כיון שצריכים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד, ממש ממש!!!

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב – בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נרבת בנם – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

משיח יאמר וכולם יקשיבו

[.] שהקב"ה יתן לכאו"א בני חיי ומזוני רויחי, כל אחד בכל המצטרך לו, ושיהיה בלי העלמות והסתרים, ובימיו ובימינו תושע יהודה וירושלים, שאז הרי, כפי שהרבי נ"ע אמר: "אז יהי' טוב, משיח יאמר וכולם יקשיבו" ("יעמולט וועט זיין גוט, משיח וועט זאגן און אלע וועלן הערן").

בכלל זהו הרי לשון של הרבי, ובמילא אי-אפשר לומר אחרת, אולם אינני מבין מה זה נוגע לנו בכלל, מה יש לנו להידחק אצל אחרים ("וואס האבן מיר זיך וואס צו רוקן צו אנדערע"), לנו יש את הרבי, והוא ימשיך לנו את כל הענינים ברוחניות ואת כל הענינים בגשמיות, וילמד אותנו איך למלא את תפקידו, ש"אני לא נבראתי לשמש את קוני". [תרגום פשוט משיחת שמח"ת ה'תשט"ז - בלתי מוגה]

איך יתכן לומר "ושבעת" בשעה שהיהודי רעב?

[.] ויש להוסיף בנוגע לענין הגאולה - שהשלמות ד"ושבעת וברכת" תתכן אך ורק בגאולה העתידה, שהרי איך יתכן לומר "ושבעת", בה בשעה שהיהודי רעב לסעודת הלוותן ושור הבר ויין המשומר!...

משא"כ בזמן הגאולה שתבוא תיכף ומיד, שאז לא רק שהקב"ה מזמינו לסעודה זו, אלא הקב"ה עצמו מושיבו ("זעצט אים אַוועק") לשולחנו, וכל ישראל סועדים עם הקב"ה ביחד, כביכול, בסעודה האמורה!

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

מדוע יש ירידות ב"וואל סטריט"?

[.] ויהי-רצון, שלאחרי ה"רעש" שהי' לאחרונה ב"וואל סטריט", יתברר ויתגלה שהי' זה באופן של ירידה צורך עלי', כלומר, שהכוונה הפנימית היא שיבואו לעשירות גדולה ביותר, אלא, שמטעם הידוע ליוצרה הוצרכה להיות עלי' (עשירות) זו ע"י הקדמת הירידה דוקא.

ובפשטות - שתהי' עשירות כפשוטה לכאו"א מישראל, והעיקר - שינצלו את העשירות לנתינת הצדקה בשופי.

(משיחת ש"פ וירא, ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

"חיילי בית דוד" שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיח"24, ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח25: "ילחם מלחמות ה'" עד ש"נצח", כמרומו גם בהמשך הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיח" - "ברוך ה' לעולם אמן ואמן"26, ש"אמן" (ועאכו"כ ב"פ אמן) מורה על הנצחון במלחמה27, שע"ז נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ג. ובהדגשה יתירה בדורנו זה - דור השלישי28 לאדנ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין שכבר נסתיימה ונשלמה כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועאכו"כ לאחר המשיח העבודה דחיילי בית דוד בהפצת המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"29.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת הצדי"ק - לאחר סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסיומו וחזרתו "אשר חרפו עקבות משיח", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הנצחון דמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסיומו וחזרתו "ויהי נועם ה' אליקינו עלינו גו' ומעשה ידינו כוננהו", דקאי על בית המקדש דלעתיד30,

(24) תהלים פט, נב.

(25) ספי"א.

(26) שם, נג.

(27) ראה נזיר בסופה. ושי"נ.

(28) להעיר ממ"ש "עטרת זקנים בני בני" (משלי יז, ו. וראה אבות פ"ו, ח. ב"ר פס"ג, ב). "לא ימוש מפך ומפי זרע ומפי זרע זרע" גו' מעתה ועד עולם" (ישעי' נט, כא. וראה ב"מ פה, א).

(29) תבוא כט, ג.

(30) מדרש תהלים עה"פ.

"מקדש אדני-כוננו ידיך"31.

ובשנת הצדי"ק נמצאים כבר בשנת ה'תשנ"ב, "הי' תהא שנת נפלאות בכל": "נפלאות" - קאי על נפלאות הגאולה העתידה, כמ"ש32 "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ויש לומר שקאי גם על ה"תורה חדשה" דלעתיד לבוא (פנימיות התורה, שנקראת "חן", ר"ת "חכמה נסתרה", וי"ל שפירושו גם "חכמה נפלאה") שתהי' באופן של "נפלאות" ("נפלאות מתורתך"33) לגבי לימוד התורה בעולם הזה; ו"נפלאות בכל"34, "בכל מכל כל", כמ"ש אצל האבות ש"הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא"35, שזוהי השלימות דלעתיד לבוא.

ובשנת ה'תשנ"ב נמצאים כבר בשנת פרשת וירא, שבו מודגשת השייכות לגאולה האמיתית והשלימה שבה יהי' שלימות הגילוי ד"וירא אליו ה'" לכאו"א מישראל, וקביעותו בח"י מרחשון, שמורה על המשכת והתגלות החיות (ח"י) האלקי בכל עניני העולם שעוסקים בהם בחודש מרחשון, ששלימותו לאחר הנצחון ד"אשר חרפו עקבות משיח ברוך ה' לעולם אמן ואמן" (בסיום וחזרתם שיעור תהלים דיום ח"י בחודש); ותוך ג' ימים לכ"ף מרחשון36, בחי' הכתר, שמורה על התגלות מלכותו של הקב"ה בכל העולם

(31) בשלח טו, יז.

(32) מיכה ז, טו.

(33) תהלים קיט, יח.

(34) ולהעיר, שהב' הוא גם ר"ת בינה, נפלאות בינה, שבוה מודגש יותר השייכות ד"נפלאות" לפנימיות התורה.

(35) ב"ב טז, סע"ב ואילך.

(36) להעיר, שבכ"ף מרחשון שנה זו מתחילה שנת הקל"ב דבעל יום ההולדת, ובמזמור תהלים המתאים לשנה זו מדובר ע"ד שבעת הקב"ה על הנצחיות דמלכות דוד: "נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה גו'", "שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי", וכן ע"ד הנצחיות דביהמ"ק: "קומה ה' למנוחתך גו'", "כי בחר ה' בציון אוה למושב לו", "זאת מנוחת עדי עד".

לעתיד לבוא (כנ"ל*).

ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון הוא החודש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ה"ה כולל גם החדשים שלאחריו, ובמילא, כ"ף מרחשון, הכתר דמרחשון, כולל גם הכתר דהחדשים שלאחריו: הכתר דחודש כסלו, שסיומו בימי חנוכה, חנוכת המזבח והמקדש³⁷, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה³⁸, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו³⁹; הכתר דחודש טבת⁴⁰ – "ירח שהגוף נהנה מן הגוף"⁴¹, שרומז על ההנאה דהגוף שלמעלה, יש האמיתי, מהגוף שלמטה, יש הנברא⁴²; והכתר דחודש שבט⁴³, שהעשירי שבו יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"כל⁴⁴ מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . . מתגלה ומאיר . . . ופועל ישועות

(37 להעיר ממ"ש במדרש (יל"ש מ"א רמז קפד) ש"בכ"ה בכסלו נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן . . . ומענה הפסיד כסלו שגמרה בו המלאכה, אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה, חנוכת חשמונאי, ומסיים: "וכן מרחשון (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתיד הקב"ה לשלם לו" – בחנוכת ביהמ"ק השלישי שתהי' בחודש מרחשון.

ולהעיר גם מהשייכות לפרשת וירא – שבסיומה נאמר "בהר ה' יראה", ה' יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכנתו ולהקריב כאן קרבנות" (כב, יד ובפרש"י).

(38 ראה בארוכה אמ"ב שער הק"ש פנ"ד ואילך. ועוד.
(39 כולל ובמיוחד כ"ף כסלו שבו נשלמה הגאולה ד"ט כסלו, ר"ה לחסידות.

(40 ולהעיר, ש"כ"ף בו הוא יום ההילולא דהרמב"ם ז"ל. שסיום וחזרת ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.

(41 מגילה יג, א.

(42 ראה לקו"ש חט"ו ע' 382 ואילך.

(43 חודש הי"א ("עשתי עשר חודש") – שקשור עם בחי' הכתר שלמעלה מעשר ספירות.

(44 תניא אגה"ק סז"ך-וכ"ח.

(* סי"א בהשיחה (ה'תנועות' שם ע' 273).

בקרב הארץ⁴⁵; וכן הכתר דהחדשים שלאח"ז עד לסיומה של שנת הצדי"ק⁴⁶ ב"מעשה ידינו כוננהו", בנין ביהמ"ק השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד"⁴⁷ (ש"זכה בכתר מלכות . . . לו ולבניו . . . עד עולם"⁴⁸) ש"בונה המקדש"⁴⁹ – תיכף ומיד ממש . . . כיון שכבר נתקיים מ"ש⁵⁰ "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם" (כפי שאמרנו בקידוש לבנה דחודש מרחשון⁵¹, ובתוספת "אמן"⁵², שמורה על הקיום בפועל ממש⁵³).

ד. ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי' היחידה) שבכאו"א מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) – כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁵⁴, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁵⁵, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', ה' מתגלה ובה בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח⁵⁶ שבדורנו, שכבר נסתיימו

(45 ובכ"ף בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) להעילוי והשלימות דעשירי שבו.

(46 בהכתר דחודש ניסן – ביום עשתי עשר יום, שקשור עם בחי' הכתר (כנ"ל הערה 32).

(47 רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(48 שם פ"א ה"ז.

(49 שם רפ"א.

(50 הושע ג, ה.

(51 ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 66 ואילך.

(52 ר"ת "א-ל מלך נאמן" (שבת קיט, ב. סנהדרין קי, סע"ב ואילך).

(53 ראה חדא"ג מהרש"א לסנהדרין שם.

(54 פ' הברטנורא למגילת רות.

(55 ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

(56 יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא הדור, שכולל את כל נש"י שבדור (ראה ד"ה פדה

אם בזמנו של משה רבנו ה' צורך בביאת המשיח, גם כאשר בנ"י היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים לגמרי מאומות העולם) – בזמן הגלות, כשישנם "מלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן", "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷, ובפרט חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, לאחר שכתב "כלו כל הקיצין"⁸ – בודאי ובודאי מורגש הצורך וההכרח הכי גדול דביאת המשיח תיכף ומיד!

ומכיון שכן, צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי", ואז, בודאי, ממלא הקב"ה תפלתם ובקשתם של ישראל, "הן אל כביר ולא ימאס"⁹, באופן ש"מיד הן נגאלין"¹⁰.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לצעוק "עד מתי", וכל הקהל אחריו, ואח"כ אמר כדי לשלול ענין של עצבות – יצעקו "עד מתי" מתוך ניגון (וניגנו "עד מתי")]

(משיחת ש"פ וירא ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

(9 איוב לו, ה. ברכות ח, רע"א. שו"ע אדה"ז אור"ח רסנ"ב, וסו"ס קא.
(10 רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(7 יעשי' ס, ב.
(8 סנהדרין צז, ב.

לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום ע"ד הצורך והזכות

לנצל יום-סגולה דכ"ף מרחשון

בעמדתנו ביום הש"ק, ט"ו מרחשון, שממנו מתבדק גם כ"ף מרחשון שבו יושלמו קכ"ז שנה מיום הולדתו של כ"ק אדנ"ע – יש לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום ע"ד הצורך והזכות לנצל יום-סגולה זה כדבעי, בנוגע להתעוררות וחזוק בכל עניני יהדות, תורה ומצוות, עד להפצת המעיינות חוצה, החל מלימות תורתו של בעל יום ההולדת (כולל – תורתו בביאור העילוי דקכ"ז שנה), לימוד המביא לידי מעשה, ובמיוחד – בנוגע לעניני שמחה והקהל.

ובפשטות – לסדר התועדויות של שמחה בכל מקום ומקום (ביום ההילולא עצמו, או בסמיכות לו, כפי תנאי המקום כו').

(קטע משיחת ש"פ וירא ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

מוקדש לזכות

ורד שמחה בת שרה

להצלחה רבה בכל – בגשמיות וברוחניות

נדבת מהיטבאל יומות

שלא ישאר יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי"

ישנם המתעטפים ב"איצטלא של משי" ("זיידענע זופיצע"), וטוענים, היתכן שעבודת השליחות תהי' בשביל לפעול ביאת משיח – הרי זו עבודה "שלא לשמה"¹, "על² מנת לקבל פרס"!?)

הן אמת שאין כוונתו בשביל חיי העוה"ז כו', אלא, בשביל ענין הכי נעלה, ביאת המשיח, אבל, סוכ"ס הרי זה "על מנת לקבל פרס", ואדרבה – "פרס" הכי גדול!

והמענה לזה – בדברי הרמב"ם:

אודות היעודים הגשמיים שבתורה, "אם בחוקותי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם גו"³ – מבאר הרמב"ם⁴ שאין זה בגדר של שכר, כי אם, ש"הבטיחנו בתורה . . . שיסיר ממנו כל הדברים המונעים ידינו מלעשותה . . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה . . . כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להם, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה".

וממשיך⁵, "ומפני זה נתאו כל ישראל נביאיהם וחכמיהם לימות המשיח, כדי שינוחו ממלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, וימצאו להם מרגוע וירבו בחכמה".

ונמצא, שהפעולה וההשתדלות בכל הקשור להבאת המשיח אינה בגדר "על מנת לקבל פרס", כי אם, דבר הכרחי להסרת המניעה ונתינת אפשרות לקיום התומ"צ בתכלית השלימות. וענין זה – ההכרח דביאת המשיח בשביל שלימות העבודה דתומ"צ – הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה.

ובהקדמה:

הצורך בביאת המשיח אינו ענין שנתחדש לאחרונה . . . שהרי, בכל הדורות מתפללים ומבקשים בנ"י על ביאת המשיח, ועד כדי כך, שאפילו משה רבינו ביקש על זה – "שלח נא ביד תשלח" ("ביד אחר . . . שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלם לעתיד")⁶, כלומר, משה רבינו ביקש שהגאולה ממצרים תהי' ע"י "גואלם לעתיד", משיח צדקנו, ועאכו"כ בספר תהלים של דוד המלך – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה.

והגע עצמך:

ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

ובסגנון דפרשת השבוע – שצריכים רק לקבל ההתגלות ד"זירא אליו ה'", הן בנוגע לבנ"י (אליו), והן בנוגע לכל העולם . . . בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמ"ש "וידע כל פעול כי אתה פעלתו", שבכל דבר שבעולם יהי' ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תאנה צווחת כו"⁷, וגם בדומם, "אבן מקיר תזעק"⁸, ועאכו"כ בנוגע לבנ"י שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה"⁹.

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשתוקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו יכול לקיים המצוה ד"ואכלת ושבעת וברכת"¹⁰ לאמיתתה עד שהקב"ה יושיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא, ותיכף ומיד ממלא הקב"ה בקשתו – בהסעודה

בשלום בשערי תשובה לאדהאמ"צ פי"ב).

(57) מדרש תהלים מזמור עג בסופו.

(58) חבקוק ב, יא.

(59) ישע"י כה, ט. וראה תענית בסופה.

(60) עקב ח, י"ד.

דיום הש"ק¹¹ (ובפרט סעודה שלישית הקשורה עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי¹²) פרשת וירא, כדרשת חז"ל¹³ "מאי דכתיב (בפרשת וירא¹⁴) ויגדל הילד ויגמל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין . . . אומר לו (הקב"ה) לדוד טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר¹⁵ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והעיקר – שכל זה יהי' בגלוי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"¹⁶, "הנה זה (המלך המשיח) בא"¹⁷, והנה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("הקיצו ורגנו שוכני עפר"¹⁸), ו"הנה אלקינו זה גו' זה הוי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו"¹⁹, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפועל ממש שאז מברכים עלי': "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

(61) ששייכת להגאולה, כמ"ש בברכת המזון (דיום השבת*) "והראנו . . . בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך", "הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

(62) ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. וש"נ.

(63) פסחים ק"ט, ב.

(64) כא, ח.

(65) תהלים קטז, יג.

(66) ראה תענית שם. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

(67) שה"ש ב, ח. ובשהש"ר עה"פ.

(68) ישע"י כו, יט.

(* נוסף על החיוב הזכירת "מלכות בית דוד בבונה ירושלים" ברכת המזון שבכל יום (ברכות מזו, ב).

(1) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"י ה"ה.

(2) ראה אבות פ"א מ"ג. רמב"ם שם ה"ד.

(3) ר"פ בחוקותי.

(4) שם פ"ט ה"א.

(5) שם ה"ב.

(6) שמות ד, יג ובפרש"י.

העובדה שאינו רואה - אינו משנה המציאות

אמנם, עדיין יכולים לשאול על האמור לעיל¹ שאצל כאו"א מישראל יכול להיות הענין ד"וירא אליו ה" – מדוע לא רואים הגילוי ד"וירא אליו ה" בפועל ממש?

והמענה לזה:

(א) לכל לראש – העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה משנה את המציאות בפועל, כידוע המשל דכ"ק מו"ח אדמו"ר² מחכמים שנוסעים בעגלה רתומה לסוסים ומדברים דברי חכמה שמחשבתם של הסוסים על התבן כו' אינה משנה את מציאותה של החכמה שבה עוסקים החכמים היושבים בעגלה.

(ב) מצינו בכמה ענינים ש"אע"ג דאיהו לא חזי מזלי חזי³, ועד"ז בנדו"ד, ש"מזלי חזי" הגילוי ד"וירא אליו ה", ובמילא, פועל פעולתו גם בחלק הנשמה המלוכשת בגוף, עד לפועל ממש.

(ג) ועיקר: "וירא אליו ה" בפועל ובגלוי ממש – יהי' בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכל פעולה ופעולה (ובמיוחד בענין דהכנסת אורחים וגמילות חסדים ברוחניות) ממחרת ומחרת עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' "וירא אליו ה" בפועל ובגלוי ממש.

ומכיון שכן, יש להוסיף בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ביתר שאת וביתר עוז, וביתר חיות והתלהבות כו', כדי למהר ולזרז את הגאולה האמיתית והשלימה, אשר אפילו זירזו ברגע אחד בלבד הו"ע גדול ביותר, מכיון שמדובר אודות גאולת כל בני שבכל הדורות, וגאולת השכינה!

וכן תהי' לנו – שתיכף ומיד ממש זוכים לגילוי ד"וירא אליו ה" בראי' חושית, כפי ש"כבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה⁴, כולל גם הגילוי בכל העולם כולו (בכל שבע ועשרים ומאה מדינה שעליהם מלכה אסתר בתה של שרה שחיייתה שבע ועשרים ומאה שנה⁵), כאמור⁶, "מלך על כל הארץ" – בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, ארה"ק, לירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש – "הר ה' יראה"⁷, תיכף ומיד ממש. (משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשמ"ט – מוגה)

(1) סעי' ג-ד בהשיחה (התועדויות תשמ"ט ח"א ע' (4) תניא פל"ו (מו, א).

(330-1). ראה ב"ד פנ"ח, ג. וש"נ.

(2) ראה סה"מ תרפ"ח בהוספות ס"ע רא. סה"ש (6) סעיף ח' בהשיחה (התועדויות שם ע' 334).

(3) מגילה ג, סע"א. וש"נ. (7) פרשתנו כב, יד. וראה ברכות סב, ב.

בימינו אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלימות הבירורים

. . כדי לפעול את הגאולה האמיתית והשלימה – יש לפעול את ענין השלום בכל העולם כולו, עד שלא ישאר ניצוץ אחד בלבד, אפילו ניצוץ הכי קטן, שעדיין לא נתברר!

וכמבואר בארוכה ב"שערי אורה" אודות החילוק שבין ב' אופני הגאולה, "בעתה" ו"אחישנה" – שיש עילוי בגאולה "בעתה" שאז נפעל בירור כל ניצוצות הקדושה בתכלית השלימות.

כאשר הגאולה היא באופן ד"אחישנה", מתוך מהירות כו' – הרי יתכן שיהיו כמה ניצוצות שילכו לאיבוד ח"ו, שכן, כאשר ממהרים בענין הגאולה, אין פנאי להתעכב ולחפש שמא נשאר ניצוצות קטנים, פירורים קטנים שבקטנים, שיוכלו לפדות ולגאול גם אותם.

אמנם, כאשר הגאולה היא "בעתה", בסדר מסודר – אזי מבררים את כל הניצוצות עד שלא נשאר אפילו ניצוץ הכי קטן שלא יפדה ויגאל.

ולאידך, יש גם מעלה בגאולה באופן ד"אחישנה" לגבי הגאולה "בעתה", כמבואר שם בארוכה.

ולהעיר, שבימינו אלו, לאחר ש"כלו כל הקיצין" – יכולים כבר לדבר אודות המעלה ד"בעתה", מכיון שכבר עבר הזמן ד"בעתה" כו"כ פעמים... ובמילא, גם בנוגע לגאולה באופן ד"אחישנה" – הרי בימינו אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלימות הבירורים (דבר שהי' אפשרי בזמן שבו היתה האפשרות ל"אחישנה" לפני "בעתה"), מכיון שגם ה"אחישנה" הוא בזמן ד"בעתה" גופא!

(משיחת ליל כ"ז מרחשון ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

מוקדש

לזכות הרה"ח יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא.

ישראל רחמים בן חיה מושקא, ומענדל בן חיה מושקא, שיחיו

ולזכות הנא לאה בת ח' רחל, עדינה בת ח' רחל, מרים בת ח' רחל, וצבי בן ח' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח' רחל שיחיו